

Dosarul nr. 3ra-128/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: V.-S. Midrigan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Iu. Cîmpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Crioledimus” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la declararea ilegală a majorării valorii în vamă a mărfii, anularea actului de inspecție, obligarea modificării declarației vamale și încasarea taxelor vamale,

împotriva deciziei din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Crioledimus” și a fost menținută hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 17 mai 2017, SRL „Crioledimus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la declararea ilegală a majorării valorii în vamă a mărfii, anularea actului de inspecție, obligarea modificării declarației vamale și încasarea taxelor vamale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 07 aprilie 2017, la Biroul Vamal Chișinău 2 (PVI, Cricova) de către BRK26201 în numele declarantului SRL „Crioledimus” a fost depusă declarația vamală nr 9021 din 22 ianuarie 2017, la importul din Olanda a perelor în stare proaspătă, cu valoarea anunțată de declarant în baza metodei „1” - „metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă”.

Reclamanta a invocat că, în executarea legislației vamale a Republicii Moldova, s-au prezentat actele de însoțire ale mărfurilor, în corespundere cu prevederile pct. 29 din Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor și anume: certificatul fitosanitar, CMR, CARNET TIR, comanda-contract de prestare a serviciilor de transport din 03 aprilie 2017, declarația vamală de export, declarația despre intenția de import a mărfurilor supuse controlului fitosanitar, certificatul de origine a mărfurilor, invoice nr. 574 din 03 aprilie 2017, ordinul de plată din 03 aprilie 2017, declarația în detaliu, oferta de preț, inclusiv explicațiile de rigoare, informația fiind una veridică și confirmată prin acte, fiind în așa mod, respectate

prevederile lit. c) alin. (1) art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997.

SRL „Crioledimus” a susținut că a respectat exigențele impuse de legislația în vigoare referitor la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, prezentând totalitatea actelor necesare. Însă, necătând la acest fapt, Biroul Vamal Chișinău 2 (PVI Cricova), în mod neîntemeiat a emis actul de inspecție din 10 aprilie 2017, în care s-a invocat că în rezultatul controlului documentar au apărut suspiciuni că marfa ar fi subevaluată și totodată s-au stabilit că datele din acte sunt contradictorii și există discrepanță între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice importate anterior, anunțând declarantul că este în drept să declare valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor alternative prevăzute de art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal și că valoarea provizorie utilizată pentru calculul garanției suficiente este de 23,80 lei/kg.

În așa mod, a fost majorată valoarea în vamă a mărfurilor importate și s-a încasat suplimentar de la SRL „Crioledimus” suma de 4909 lei, nefiind prezentate însă probe întru motivarea necesității aplicării metodei 6.

A menționat că prin aceste acțiuni, autoritatea vamală a încălcat prevederile art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal, potrivit cărora, principala metodă dintre cele specificate la alin. (1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit. d) și e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorința declarantului.

Astfel, organul vamal, fără prezentarea motivelor legale și temeiurilor clare, a aplicat direct metoda de rezervă față de SRL „Crioledimus”, actul contestat neconținând trimiteri la temeiurile necesare întocmirii unui asemenea act.

A considerat că actul de inspecție din 10 aprilie 2017 este neîntemeiat, neclar și incert, iar acțiunile autorității vamale netransparente. La data de 14 aprilie 2017, în adresa Biroului Vamal Centru a fost expediată contestația la actul de inspecție din 10 aprilie 2017, însă nu a primit răspuns în termenul prevăzut de lege.

A solicitat SRL „Crioledimus” declararea ca fiind ilegale acțiunile Biroului Vamal Chișinău 2 (PVI, Cricova) privind majorarea valorii în vamă a mărfii referitor la declarația vamală nr. 9021 din 07 aprilie 2017, importate de SRL „Crioledimus”; anularea actului de inspecție din 10 aprilie 2017 emis la declarația vamală nr. 9021 din 07 aprilie 2017; obligarea Biroului Vamal Chișinău 2 (PVI, Cricova) în temeiul prevederilor art. 181 din Codul Vamal să modifice declarația vamală numărul nr. 9021 din 07 aprilie 2017 conform valorii declarate inițial și încasarea de la Biroul Vamal Chișinău în beneficiul SRL „Crioledimus” surplusul taxelor vamale încasate ilegal în sumă totală de 4909 lei.

Prin hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de SRL „Crioledimus” a fost respinsă.

Prin decizia din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Crioledimus” și a fost menținută hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Instanțele de judecată au concluzionat că actul administrativ contestat a fost emis în rezultatul reverificărilor efectuate în conformitate cu prevederile legale și nu

există temei pentru anularea acestuia, iar argumentele SRL „Crioledimus” în acest sens sunt declarative și nu pot fi acceptate.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare au stabilit că la 10 aprilie 2017, Biroul Vamal Centru, examinând actele prezentate, a constatat divergențe și lipsuri de informații și anume, în oferta de preț de la vânzător au fost indicate prețurile fără a specifica la ce condiție de livrare sunt expediate, de asemenea, nu a fost stipulat importatorul, roada anului, termenul de valabilitate a ofertei, nu au putut fi identificate în corespondența comercială marca, tipul produsului, calibrul, iar invoice-ul prezentat nu face referire la contract, nu este indicat termenul de achitare, condițiile de livrare, motiv din care la caz, metoda 1 nu putea fi aplicată în temeiul art. 11 al. (4) al Legii cu privire la tariful vamal.

La data de 07 decembrie 2018, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, SRL „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 17 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Recurenta a susținut că, deși instanța de apel a invocat prevederile Acordului de la Marrakesch privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, conform cărora dacă valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi determinată prin aplicarea prevederilor art. 1-6, ea va fi determinată prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale ale acordului, nu a explicat aplicarea acestora în prezenta speță, or, taxele vamale se evaluează la valoare reală, care este valoarea de tranzacție și prin derogare de la această regulă, dreptul autorității vamale de a stabili, printr-o echivalență verificabilă, o altă valoare vamală este recunoscută numai în cazul imposibilității de determinare a valorii reale și în situația unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator.

A menționat că în speță, prin documentele prezentate de către declarant în conformitate cu prevederile Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, valoarea în vamă a mărfurilor a putut fi determinată, neexistând dubii privind veridicitatea valorii declarate, în condițiile în care au fost prezentate facturile la export cu indicarea prețului mărfii, ofertele de preț săptămânale, iar discrepanța indicată în actul de inspecție a fost creată de autoritatea vamală, impunând declarantul să aleagă o altă metodă și invocând ulterior în cadrul examinării cauzei că a fost dorința însăși a declarantului să majoreze valoarea în vamă a mărfurilor.

SRL „Crioledimus” a afirmat că, instanța de apel nu a reținut că potrivit Legii cu privire la tariful vamal, prevederile căreia instanța le-a aplicat și interpretat greșit, metoda principală de declarare a valorii în vamă a mărfurilor este metoda 1, adică în baza valorii tranzacției cu marfa, iar în cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode, fiecare din metodele succesive aplicându-se doar atunci când valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Crioledimus”, reprezentată de avocatul Mariana Arabadji, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru